

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 381/2024
27.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена прозводња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Антонића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 39/20 од 28.12.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 552/23 од 06.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 27.03.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Антонића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 39/20 од 28.12.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 552/23 од 06.09.2023. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу К 39/20 од 28.12.2022. године окривљени АА и окривљени ББ оглашени су кривим због извршења по једног кривичног дела недозвољена прозводња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 2. КЗ, а окривљени ВВ оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ, па су осуђени на казне затвора и то окривљени АА у трајању од 2 године, окривљени ББ у трајању од 2 године и 6 месеци уз урачунавање времена које је провео у притвору, а окривљени ВВ у трајању од 2 године уз урачунавање времена које је провео у притвору.

Истом пресудом, на основу члана 348. став 6. КЗ, од окривљених ББ, ВВ и АА одузета је једна аутоматска пушка М70 АБ-2 кал. 7,62 mm са припадајућим кундаком броја .. са оквиrom без муниције, један ловачки карабин марке М-48, фабричког броја .., калибра 7,9 mm, са натписом на сандуку „ФНРЈ предузеће 44“, једна аутоматска

пушка са избрисаним фабричким бројем, модела АБ-2 М70 калибра 7,62 mm са преклапајућим кундаком и припадајућим оквиром са 28 комада муниције калибра 7,62 mm, један револвер марке „Rast Gasser“ калибра 357 магнум, фабричког броја ..., 6 метака калибра 357 магнум и 2 метка калибра 8x27 mm.

Истом пресудом, окривљени АА, ББ и ВВ су обавезани да плате суду на име паушала по 5.000,00 динара, солидарно Вишем јавном тужилаштву на име трошкова кривичног поступка 6.810,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења и одређено је да ће се о трошковима досуђеним у корист суда одлучити посебним решењем.

Истом пресудом, на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП, окривљени ГГ је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ и одређено је да трошкови поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 552/23 од 06.09.2023. године одбијене су, између осталих, жалба Вишег јавног тужиоца у Шапцу и жалба браниоца окривљеног АА, као неосноване, па је првостепена пресуда у односу на овог окривљеног потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Слободан Антонић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а из образложења захтева произилази да је захтев поднет и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (члан 440. ЗКП), са предлогом да Врховни суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, а да, сходно члану 488. став 3. ЗКП, одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у коме се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да Записник о претресању стана и других просторија сачињен од стране ПУ Шабац, ПС Богатић дана 06.11.2019. године под бројем ПУ 689/19 сачињен приликом претресања куће у месту ..., улица ... број ..., у присуству ДД, коме је предата наредба за претрес и који није поучен о праву да може узети адвоката у смислу члана 156. став 2. ЗКП, представља незаконит доказ, јер је сачињен на унапред припремљеном образцу, где су

у празнинама оловком унети одређени подаци, с тим да у делу који се односи на поуку о праву на браниоца није подвучено, нити заокружено да ли је држалац стана захтевао или није захтевао браниоца, из чега произилази да држалац стана није поучен о том праву, којом приликом је пронађен ловачки карабин чије држање се окривљеном АА ставља на терет, а приликом проналаска овог карабина није издата ни потврда о привремено одузетим предметима. Имајући у виду да је у конкретном случају извршен незаконити претрес и да није сачињена потврда о привремено одузетим предметима, незаконите доказе представљају и други докази који су произашли из овог претреса, а што се односи и на Записник о балистичком вештачењу, исказ окривљеног ВВ и сведока ЂЂ и ЕЕ, у делу у коме су се изјашњавали о ловачком карабину.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА Врховни суд оцењује неоснованим. Наиме, на исту повреду закона, са истоветним образложењем, одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је оценио ове жалбене наводе неоснованим и о томе на страни 4. став 3. образложења своје одлуке, изнео довољне и јасне разлоге, које Врховни суд у свему прихвата као правилне, те на ове разлоге у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

Бранилац окривљеног АА, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, међутим, у образложењу наведене повреде не указује на повреду идентитета пресуде и оптужбе, већ наводи да је у изреци првостепене пресуде окривљенима АА, ББ и ВВ изречена мера безбедности одузимања предмета у вези члана 348. став 6. ЗКП, што по мишљењу браниоца представља прекорачење оптужбе у односу на окривљеног АА, с обзиром да је оптужним актом овом окривљеном стављено на терет неовлашћено ношење аутоматске пушке и ловачког карабина, а не и осталог оружја како је то формулисано у изреци првостепене пресуде. По оцени овог суда, на овај начин се захтевом указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП тј. на неразумљивост изреке. Имајући у виду да битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, Врховни суд је поднети захтев у овом делу оценио као недозвољен.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи да нема поузданих доказа да је окривљени АА неовлашћено носио описану аутоматску пушку, нити то произилази из списка предмета, па је суд у вези са тим чињенично стање погрешно утврдио, чиме указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама (члан 440. ЗКП), које, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, па је Врховни суд поднети захтев у том делу оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, у делу у коме је захтев одбијен као неоснован, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у коме је захтев одбачен као недозвољен.

Записничар-саветник,

Председник већа-судија,

Татјана Миленковић, с.р.

Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић